

D ů v o d y :

Žalovaní napadají rozsudek odvolacího soudu jen z důvodu § 503, č. 4 c. ř. s., důvod ten však neprovádějí podle zákona, neboť jednak brojí nedovoleně proti hodnocení provedených důkazů odvolacím soudem, jednak vycházejí z úvah a předpokladů, které nemají opory ve zjištěných skutkových okolnostech. Pokud poukazují žalovaní, že věci darované zůstaly nadále v držbě dárce (otce žalobců), a míní, že se tradice nestala, přehlíží, že osoby, které dovršily léta dětství (§ 21 obč. zák.), mohou se dle § 310 obč. zák. samy o sobě držby věci ujmouti.

Čís. 14859.

Pensijní pojištění.

»Střelec« v dolech nepodléhá pensijnímu pojištění ani tehdy, jestliže při noční směně vyřizoval členům směny příkazy dané důlním a příležitostně se přesvědčoval, zda příkazy ty jsou plněny.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1936, Rv I 2112/35.)

Srov. sb. n. s. čís. 10259.

Žalobce byl zaměstnán u žalované společnosti zprvu jako horník, později jako střelec, celkem 32 roků. Dnem 16. srpna 1932 byl pensionován a dostává vyplacenu pensí od bratrské pokladny. Tvrdě, že měl býti přihlášen u pensijního ústavu v Praze, nikoliv u bratrské pokladny, poněvadž podléhal jako střelec pensijnímu pojištění podle nař. čís. 138/14 ř. z., zák. čís. 89/20 a zák. čís. 26/29 Sb. z. a n., domáhá se na žalované z důvodu opomenutí přihlášky k pensijnímu pojištění rozdílu mezi pensí, kterou by bral od pensijního ústavu a pensí, kterou skutečně dostává. N i ž š í s o u d y neuznaly žalobní nárok důvodem po právu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Bylo nesporno, že žalobcům služební poměr byl zrušen dne 16. srpna 1932. Ježto zákon č. 26/29 Sb. z. a n. nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1929, nebyl by žalobce získal po účinnosti tohoto zákona předepsaných 60 příspěvkových měsíců, i kdyby byl býval řádně přihlášen k pensijnímu pojištění, předpokládajíc ovšem, že pensijnímu pojištění nepodléhal již podle dřívějšího zákon ač. 89/20 Sb. z. a n. Jest tedy přihlížeti jen k ustanovení tohoto zákona, podle něhož podléhají pojistné povinnosti osoby, vykonávající převážně duševní práce a osoby, jež k pracím jiných pravidelně dozírají (v hornictví příkladmo dozorcí a důlní lezci, § 1, odst. 2 a zák. čís. 89/20 Sb. z. a n.). Žalobce vykonával v ranních a denních směnách úkony t. zv. střelce. Nejvyšší soud odůvodnil již

v rozhodnutí č. 10259, že střelci na dole nepodléhají pensijnímu pojištění, a dovolací soud nemá důvodu, by se od této zásady v souzené věci odchýlil, neboť z činnosti žalobcovy na dole jest usuzovati, že žalobce v těchto směnách nekonal ani duševní práce, ani pravidelnou dozorčí službu a že neměl podřízené dělníky. Lze připustiti, že žalobcovy práce vyžadovaly značné a bedlivé pozornosti, avšak tato okolnost nequalifikuje ještě práci tu jako práci převážně duševní, neboť i dělníci pracující na dole se neobejdou bez zvláštní pozornosti, jejíž míra jest podmíněna povahou příslušných prací důlních. Ani větší stupeň obratnosti a zkušenosti, k nimž odkazuje dovolatel, nedává sám o sobě činnosti ráz práce převážně duševní, neboť tyto okolnosti mohou býti předpokladem pro rozřídění pracujících co do stupně kvalifikace, avšak nikoli předpokladem pro rozlišení práce v podstatě převážně manuální od práce převážně duševní. Pokud jde o žalobcovy úkony v nočních směnách bylo zjištěno, že žalobce asi každý třetí až pátý týden byl přidělen noční službě jako střelec a konával jako takový — ovšem jen v obmezenější míře — tytéž práce jako v ranních a denních směnách. Dále musil žalobce, ježto k noční směně nebyl přidělen zvláštní dozorčí orgán, učiniti zápisky do různých seznamů, avšak tyto písemné práce byly jednoduché, mechanické, záležející v podstatě v hodnocení určitých poznatků získaných prostými smysly, nikoli podle vlastních myšlenkových úsudků a v napsání určitých žalobci sdělených dat. Nelze tudíž ani tyto práce pokládati za práce duševní, nehledí-li se ani k tomu, že vyžadovaly doby jen asi jedné hodiny, takže manuální úkony střelecké, konané za osmihodinové směny, zřejmě převyšovaly. Žalobce za doby noční směny nevykonával ani vlastní dozorčí činnost, neboť podle zjištění nižších soudů vyřídil v podstatě jen členům směny příkazy, důlním ke konci denní směny mu sdělené a měl se příležitostně přesvědčiti, zda se pracující řídí těmito příkazy, takže nelze o tom mluvit, že žalobcova činnost směřovala k tomu, že přímo dozíral na jiné pracující osoby a že vlastními příkazy podle osobního úsudku působil, aby dělníci práce jim svěřené vykonávali řádně a účelně.

Čís. 14860.

K § 1016 obč. zák.

Kdo se neprávem vydával za zmocněnce jiného, ručí podle předpisů občanského zákona o náhradě škody, jest-li poškozenému nedostatek zmocnění při ujednání smlouvy ani nebyl znám, ani při obvyčejné pozornosti nemohl býti nápadný.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1936, Rv II 108/34.)

Srovnej sb. n. s. čís. 12369.

Podle tvrzení žaloby objednal žalovaný objednacím listem ze dne 18. listopadu 1931 u žalujícího přístroj na jemné broušení a dluhuje za tento dle účtu ze dne 16. února 1932 zažalovanou částku. Proti žalobě